

Fašistički NATO rat

By [Fidel Castro Ruz](#)

Global Research, July 07, 2011

7 July 2011

In-depth Report: [THE BALKANS](#)

Не морате да будете видовњак да бисте предвидели оно о чему сам ја детаљно писао у три „ударна“ чланка, које сам објавио у оквиру интернет сајта „Кубанска Дебата“, у периоду између 21 фебруара и 3 марта: „НАТО планира да окупира Либију“, „Цинични Данс Макабре“, и „НАТО-ов неизбежан рат“.

Чак ни фашистички лидери Немачке и Италије нису били тако отворено бестидни у односу на Шпански Грађански Рат који је експлодирао 1936-те године, догађај кога се многи присећају управо ових дана.

Прошло је скоро 75 година отада, али ништа што се десило у задњих 75 векова, или чак 75 миленијума људског постојања, не може да се пореди са тим временом.

Понекад изгледа, да ми који достојанствено дижемо свој глас и испољавамо своје мишљење о тим стварима, можда и претерујемо. Ја се ипак усуђујем да кажем да смо у ствари сви ми заједно били наивни ако смо поверовали- да смо у стварности свесни размера преваре и колосалног игноранства у које данас тоне људска врста.

Давне 1936 је постојао снажни сукоб између два система и две идеологије прилично ујединачене војне моћи.

Оружје из тог времена, у поређењу са данашњим, је више личило на играчке него на право оружје. Опстанак људске врсте у целини није био угрожен, упркос рушилачкој моћи и локалној употреби смртоносне силе. И тада је било могуће уништити читаве градове, па чак и нације. Али никада, сама људска врста у целини, није била изложена ризику да буде истребљена и то неколико пута узастопно, и то све због глупе, самоубилачке оружане силе, која је створена модерном науком и технологијом.

Имајући у виду такву садашњу реалност, срамотно је читати у непрекидним извештајима, о моћним ласерски вођеним ракетама са прецизношћу од 100%, авионима-бомбардерима који лете дупло брже од светлости, моћним експлозивима који могу распрскавају уранијумом обогачене метале, и имају трајне негативне последице по цело становништво и њихова потомства.

Куба је јасно одредила свој став у односу на унутрашњу ситуацију у Либији током састанка у Женеви. Без устручавања, Куба је бранила политичку солуцију за текући Либијски конфликт, и оштро се супротставила било каквој странијој војној интервенцији.

У свету- где савез између САД и развијених капиталистичких земаља из Европе, све више отима ресурсе целог човечанства и експлоатише радну снагу, сваки поштен човек, каква год била позиција његове владе- би се супротставио странијој војној

интервенцији у својој земљи.

Бесмисленост данашње ситуације се огледа у томе, да је брутални рат избио у Северној Африци, док се у другом региону света, скоро 10,000 километара далеко, десила нуклеарна катастрофа у најгушће насељеној области, као последица цунамија, који је изазвао земљотрес од 9 степени Рихтера, и та катастрофа је већ резултирала у смрт скоро 30,000 људи вредне јапанске нације. Таква катастрофа је била немогућа пре 75 година.

На Хаитију, сиромашној и неразвијеној земљи, земљотрес од скоро 7 степени Рихтера, је усрртио 300,000 људи, безброј њих ранио и стотине хиљада људи трајно онеспособио.

Свакако, оно што је најтрагичније у Јапану, то је катастрофа у нуклеарној електрани Фукушима, чије последице су још увек несагледиве.

Ја ћу овде цитирати неколико новинских агенција:

АНСА- „Фукушима, једна нуклеарна електрана ослобађа „екстремно високу и смртоносну дозу радијације,“ казао је Грегори Јацко, председавајући Нуклеарне Регулационе Комисије (НРК), из састава америчке нуклеарне асоцијације.“

ЕФЕ- „Нуклеарна опасност, произашла из озбиљне ситуације у јапанској електрани, након земљотреса, је изазвала ланац безбедносних ревизија у нуклеарним електранама широм света, и присилила је неке државе да прекину текуће планове...“

Ројтерс- „Јапански катастрофални земљотрес и растућа нуклеарна криза могу да резултирају у губитке преко 200 милијарди долара за Јапанску економију, а сам глобални импакт је тешко измерити.“

ЕФЕ- „Пропадања једног по једног нуклеарног реактора у јапанској Фукушима електрани настављају да шире страх од пратеће нуклеарне катастрофе, док очајнички покушаји да се контролише радиоактивно „цурење“ нису успели чак ни да створе минималну дозу оптимизма.“

АФП- „Јапански Цар Акихито је изразио забринутост због непредвидивог карактера нуклеарне кризе која погађа Јапан након земљотреса и цунамија, који је усрртио хиљаде и оставио пола милиона бескућника. Истовремено стиже извештај о још једном земљотресу у региону Токија.“

Стижу нам и други извештаји који би требало још више да нас забрину.

Неки од њих извештавају о присуству токсичног радиоактивног јода у токијској пијаћој води, које дупло од дозвољене количине за малу децу, у главном граду Јапана. Један од тих извештаја каже да залихе флаширане воде за пиће нестају у Токију, граду који је лоциран у области удаљеној више од 200 километара од Фукушима.

Такав ланац догађаја постаје драматична ситуација за цео свет.

Ја ћу овде сада слободно изразити моје ставове о Либији.

Не делим никакве политичке или религијске ставове са лидерима те земље. Ја сам по опредељењу Марксиста- Лењиниста и Мартијев следбеник, као што сам одувек и био.

За мене је Либија чланица Несврстаних земаља и независна земља чланица УН-а са 200 других земаља.

Никада, велика или мала земља, у овом случају земља са свега 5 милиона становника, није била жртва тако бруталног напада од стране ваздушних снага војне организације која поседује хиљаде авиона-бомбардера, више од 100 подморница, нуклеарне носаче авиона, и довољно војног арсенала да уништи целу планету безброј пута узастопно. Наша људска врста није никад била суочена са таквом ситуацијом, и ништа слично се није десило чак ни пре 75 година, када су Наци бомбардери напали циљеве у Шпанији.

Ипак данас, криминални и дискредитовани НАТО ће покушати да нам испише „нашминкану“ малу причу о свом „хуманитарном“ бомбардовању.

Ако Гадафи испоштује традицију свог народа и одлучи да се бори до последњег даха, као што је обећао, заједно са својим либијцима који су суочени са најгорим бомбардовањем које је земља икада претрпела, НАТО и његов криминални пројекат ће неминовно потонути у каљугу срама.

Народ увек цени и верује људима који су спремни да изврше своју дужност.

Пре више од 50 година, када су САД убиле више од стотину кубанаца тако што су минирали трговачки брод „Ла Кубре“ (Куба) , наш народ је декларисао „Патриа о Мурте“ (Отаџбина или Смрт).“ Ту своју заклетву су испунили, као што су одувек били спремни да одрже своју реч.

„Ако било ко покуша да пороби Кубу,“ изјавио је најславнији борац у нашој историји- „све што ће успети да узме са собом- биће прашина кубанске земље натопљена крвљу.“

Молим вас да ми опростите на отворености којом сам обрадио ову тему.

Превод: Миодраг Новаковић

Извор: NATO's Fascist War, <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=24105>

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Fidel Castro Ruz](#), Global Research, 2011

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: **[Fidel Castro Ruz](#)**

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca